

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

Spionen.

 Lördagen, den 21 November 1767.

Herman och Emilia hade haft tillfälle af lära känna hvarandra igenom et långvarigt umgänge. Dygd och anständighet gjorde deras vänskap så fast, at de, efter et års förlopp, låto, efter Kyrkans bruk, wiga sig tillsammans.

Hermans affigt war at få en dygdig, wetsig, idog och munter hustru, som i hans hand och köpenskap stundom kunde lätta hans möda. Emilia kunde wäl icke igenom några besynnerligen retande utwärtas behageligheter fångla hans hjerta; men hon war så mycket mer älskanswärd til sin inre beskaffenhet, och den själ hon hyste.

Richard, så het wårt Fruntimmers Fader, war en man, som dömdo om människors ickesalighet efter deras förmodaenhet, och redbara penningar. Han lefde i sit hus, som en björn i sit ide, och förwarade med nogaste sorgfällighet sina samlada skatter. Ingen ting syso

Aaa

jatte

satte honom utom handel, hwilken han efter så stränga billighets lagar förwaltade, at han innan kort anfågs, såsom människjors affky.

Herman hade med mycken möda förwårswat sig sin Swärfars bewågenhet. Hans goda handel och rörelse gaf den gamle girigbullen förhoppning, at des dotter Emilia kunde igenom Herman bli lyckelig. De blefwo det werkeligen; men männe de därföre hade at tacka sine penningar och rörelse?

Emilia war Hermans, Herman war Emilias, och de smakade sin egen och hwarandras lycka på käbarasta sätt. Mannen styrde med munterhet sin handel. Den lediga tid, hwilken hans grannar upoffrade åt flygtiga nöaen, spel och wälluster, skänkte han Emilia och kärleken. Hans wakra Waka gjorde honom alt nödigt understöd. Hon föragtade pragt och yppighet: hånnes Klådebonad war ren och nått, men icke kostbar. Den mat hon tillagade war smakelig, men ofkonstlad. Hela deras lefnads-art war måttelig och öfwerenssträmmande.

I denna lufwa lyckalighet tilbragte detta wakra Par et år; då Hermans hittils hafda lycka undergick hastigt en bedröfwelig förändring. Sjöröfware bortogo för honom, tre rikt lastada skepp. Hermans rörelse fick härigenom en så häftig stöt, at han måste öfwerlemlna sig at sine Creditorer. Ingen kunde befalla honom, at han igenom slöseri ådraget sig selswilligt sin olycka. Han hade i sin mest

mest lysande lycka och framgång aldrig gjort sig någon til ovån: alle älskade honom nu som tillförene. Han afslädde sig icke sin dygd och redlighet i dessa widriga omständigheter; utan kallade sine skuldenärer til sig och öpnade för dem sina böcker, och hela tillståndet af sin handel. Han wan deras medlidande, och de förklarade sig willige til et lätt accord.

Herman hade äfwen i sin olycka funnet sig nögd och lyckelig, om hans egen Swärfar hade waret honom lika bewägen. Han hade ej litet at fordra af sin Swärson, och denne åter, som weste at girighet hade alstrat i Swärfadrens själ omänskelighet och gruswelighet, wägade ej personligen inställa sig hos honom, utan upwagtade honom skrifteligen med detta bref:

„ Jag skal skatta mig lyckelig, min fåre Far, och jag skal icke en gång känna de swårigheter, som trycka mig i min nu warande belågenhet; om detta bref, som mina tårar förfiglat, blifwer af Eder gunstigt emottaget, och min bön benåget ansedd. O! låter naturens och blodets röst icke tala såfångt inför Eder. Eder godhet måste göra mine fienders prat til intet, som påstå, at J hafwen förskutet mig och min Amilia. Doch det kunnen J intet göra; J ären altsör mänsklig därtil. Men skulle et owänligt hjerta hafwa til intet gjort någon del af Eder ömhet; ach! så straffer al-

lenast mig med eder onåd. Så swår den är, wil jag doch toligt draga den: men låter allenast Amilia och det barn, som nu i 4 månader legat under hånnes hjerta, winna edert medlidande! Denne spåde främlingen måtte wäl eliest deltaga i sin Moders elände och fan hånda dö under hånnes beträngda och suckande bröst. Wilken I änteligen förskuta mig, min Far, så nåkar mig ej åtminstone den trösten, at för Eder få beklaga mig!

Jag är i elände. Min Amilia delar det med mig, och om wår uselhet witna dessa tommar. Ach! at I doch säge den fattigdom, som lågrat sig omkring oss. Föröfölgd af köld och frost, plågad af hunger, af torftighet utmattad lefwer jag ännu et litet lif, och o! at jag kunde undgå at säga detta, min Amilia med mig. Ingen wån upmuntrar oss med någon tröst, ingen Christen nådhas oss, at med nyfsta wålgerning lätta wår fattigdom. Uselhet är hos mig, uselhet hos Amilia, uselhet rundt omkring oss! ofta jofwar wår lilla Clementina fram sin begåran om bröd; då ser jag til himmelen, och suckar: Gud swise de omyndige! Jag gråter bort mina långa swarta nätter i salskay med min dygdiga maka: ingen tröst är oss öfrig, utom den af Gudsfruktan och Religion: säkerligen skulle wi sjunka, ja dö under wår olycksbörda; om ej wårt öfkyldiga och rena samwete uprättade oss.

Sy, jag prisar himmelen, min Far, at intet slöteri, inga swarta laster, ingen oförnuftig wällustighet hafwa waret werktug til wårt fall. Det är en tillfällighet, som inga mänskliga krafter kunnat hindra. Förbarmer Eder derföre öfwer oss olyckelige! Min lycka och uprättelse, min Amilias och des barns wälfärd är i Edra händer. Om I öfwergifwen oss, om I uphören at wara ädelmodig, så blir döden wår endaste tillflugt. Doch nej, min Far, Edert hjerta är älsför mänskligt, at utan ömhet kunna se oss i wår blomstrande ungdom förgås. I lären säkert lemna oss en önskelig tröst, och lätta wårt qwal med Edra wälgerningar. En rik wälsignelse skal då pryda Edra silfwergrå hår, och I skolen smaka den glädjen, at min Amilia och jag falla eder sin störste Wälgerningsman, och den ömmaste af Föräldrar."

Den tyranniske Fadren läste detta bref utan rörelse, och inga tarar kommo i hans ögon. Ingen tiger kan mera wilddt och känslolöst bestragta et sönderriswet lam, än detta wilddjuret, under människtjo-gestalt, ansåg detta egta Paret's elände. (Slutet härnäst.)

Götheborgska Wexel-Coursen.

Lörd. d. 14 Nov. Onsd. d. 18 Nov.

London	46 $\frac{1}{2}$	-	46 $\frac{1}{2}$	Dal. R:mt.
Amsterdam	43	-	43	Mik R:mt.
Hamburg	42 $\frac{1}{2}$	-	43 $\frac{1}{2}$	Mik R:mt.
			2aa 3	Kunds

Kundgöresser.

Framkommer til Catechismi-Förhör: Måndagen Wallgatans Note. Tisdagen Kongsgatans Note. Onsdagen Kyrkogatans Note. Torsdagen Drottningegatans Note.

Som Sterbhuset efter afledne Handelsmannen härstädes Jacob Christian Friedrichs, ännu förmedelst en och annan omständighet, finnes wara outredt, och Rådhuswärdskåttan innan sådant fullkomligen kan ske, har nödigt höra samtelige förbemålte Handelsmans Creditorer; alltså har Rådhuswärdskåttan härigenom skolat kundgöra dem, at de til någon förwerläggning, hafwa sig wid Rådhuswärdskåttan härstädes, den 2 instundande December, Klockan 10 föremiddagen, at infinna, antingen sselfwe, eller genom laga fullmäktige. Kongels Rådhus den 9 November 1767.

Borgmästare och Råd.

Ost-Indiska Compagniet kundgör härmed alle Delägare uti des år 1753 inrättade Fonds: at en utdelning kommer at göras til Interessenterne, hwilke fördenksfull behagade ingifwa sine Actier wid det Contoir, som emottaget och quitterat insättningarne, nemligen här uti Götzeborg den 30 uti innerwarande November månad och följande dagar, då utdelningen blifwer betald til rätt egaren af Actien, hwilken bör wara til Presentanten rätteligen transporterad, i fall den wore utgifwen i en annans namn. Och på sselfwa Actien låter

låter Directionen antekna utbetalningen med en Directeurs underskrift jämte Casseurens contrasignation. Göteborg den 17 Novem-
ber 1767.

Ehuruwäl Stadens Äldste redan den 9 sist-
ledne Maji uti Beckoskrifterna låtit kundgöra,
at alla de, som då ännu ej hade betalt andra
och tredje insamlingarne til de härstädes inköp-
te Manhus och Tomter, samt därpå inrättade
Baraque-bygnad, til undwizande af den oläs-
genhet där nämnes, borde genast eller sist in-
om 14 dagar efter kundgörelsen, deras åtagne
skyldighet af den eller de återstående summor
betala, på det någon utdelning til samtelige
Lottegarne måtte kunna göras af de medel, som
inlutet och besparde blifwit: likwäl och som
flere ännu finnas brista uti samma deras åsig-
gande; så anmanas desse å nyo, at före inne-
varande November månads slut til Casseuren
Herr Lars Enander betala, alt hwad ännu de
icke erlagt. I brist af sådant måge de tred-
skande skylla sig sjelfwa at wid utdelningen,
som kommer at ske i näste December må-
nad, de blifwa uteslutne, så at ej utdelningen
af ränta eller besparings medlen til någre an-
dre utgifwes, än til dem som sina summor
innom denna Månads slut fullkommeligen be-
talt; blifwandes det öfriga en Baraque-byg-
nadens winst af de tredskade både til Capi-
tal och Ränta. Stadens Äldste willa jäm-
wäl hafwa kundgjordt, at alle de Lottegare,
som sina åtagne summor betalt, ega frihet alle
dagar,

dagur, uti Herr Cassuren Enanders Contoir på Rådhuset, de halsna Råkenstaper, i detta mål, bese och granska; wiljandes Stadens Eldste framdeles, och så snart innerwarande månad gådt til slut, uti Beckskrifterne utsåga dagen, då omförmålte utdelning kommer at ske. Göteborg, den 19 Nov. 1767.

Til salu förkunnas, emot helt billigt pris, en wäl uptrnad saltbod, hwaruti med beqwämlichkeit kan upläggas imellan 3 til 400 tunner salt, belågen neder wid masthamnen å westra ändan af Fortifications material-gården, nära in til hamnen, och således beqwäm, i anseende til lindrigare transport, samt, utomdes, aldeles för sig sjelf liggande och skild ifrån andra hus. Härjämte följer närmaste rättighet til en plats, af 40 alnars längd, och 10 dito bredd, eller tjenligt utrymme för sillebod å Kronans grund, som, ehuru samma ej kan säljas, likwäl til nämnda behof fritt får nyttjas och byggas, likmätigt Resolution af den 28 Aug. 1759; hwilket alt på köparen skal blifwa transporteradt med lika förmån, som egare sjelf innehast, då han affäger sig all rättighet därtil. Boden kan genast tilträdas, enär en hogad köpare anmäler sig hos Herr Conducteuren Carl berg, på Nya Amiralitets-hwarfvet.

Uti Herr Christian Arfwidssons hamn i Masthugget, finnes til köps bästa Zelande smör i fjerdingar, Znaelst kött i hela och halwa tunnor, samt bästa Ängelst malt, alt til billigt pris, och mot warornes godhet swarande.